

Ullerup Frivillige Brandværn – er der når ulykken sker

Ved årets uddeling fra Danfoss Jubilæumsfond blev bl.a. Ullerup Frivillige Brandværn tilgodeset.

*Vil du vide mere
- så besøg: www.ufbr.dk*

Men hvad er det egentlig for en historie der gemmer sig bag de glade ansigter fra dagen hvor uddelingen skete? Vi har bedt Ullerup Frivillige Brandværn komme med et bud på deres egen historie.

Stiftet i 1932

Vi er et ”frivilligt brandværn” i Ullerup. Det vil i praksis sige, at vi ingen penge får for den indsats, vi yder. Vi er en selvstændig forening med egne vedtægter og egen økonomi.

I øvrigt en tradition som stammer fra Tyskland og som bredte sig til Sønderjylland i perioden op til 1920.

Ullerup Frivillige Brandværn er stiftet i 1932, så traditionen fortsatte med at brede sig, efter området blev dansk.

Foreningen giver selvfølgelig kun mening, fordi vi har en slukningsaftale med Sønderborg kommune, der sætter de rammer som vi arbejder indenfor. Til at klare f.eks. lovpligtige eftersyn og give byggesagsbehandling på brandsikkerhed – og til at administrere de frivillige brandværn i kommunen, findes Brand & Redning, der hører til på brandstationen i Sønderborg. De sørger bl.a. for, at vi har de brandbiler

og den personlige udrustning, der skal til for at løse vores opgave – så langt som pengene rækker.

Frivillige brandværn

I Ullerup er vi 30 mand i foreningen og der er endnu ingen kvinder der har meldt sig, men vi er klar til det, hvis der skulle vise sig én med den rette indstilling og evner, når vi har en plads ledig.

I værnet sørger vi for, at stationen er i orden – bilerne er køreklare døgnet rundt og året rundt.

Vi afholder min. 12 årlige øvelser, hvis indhold er bestemt af Beredskabstyrelsen i København. De skal sikre, at alle brandmænd – også os frivillige i Ullerup, fastholder vores færdigheder, men også løbende lærer nyt. Så selv om det er 30 år siden en brandmand var ”på skole”, er han stadig med på ”alt det nye”. Det er i øvrigt det samme alle brandmænd kommer igennem, uanset om man er fuldtids-, deltids- eller frivillig brandmand. Kravene er de samme.

Ja, og så er vi klar døgnet rundt. Der er ikke vagtplaner. Vi er alle ”på vagt” hele

tiden. Det fungerer sådan, at et udrykningshold minimum skal bestå af 5 mand og en holdleder. Da vi er 30 mand, hvoraf de 5 er holdledervedtaget, så satser vi på, at mindst 5+1 er hjemme, når alarmen går.

Vi aftaler så kun i perioder, hvor der er større risiko end normalt for, at der ikke er folk nok,

hvem der er hjemme – f.eks. i sommerferien – nåh ja – og så hvem der holder sig ædru hele nytårsaften.

Vi har alle en ”bipper”, der med en tekstbesked fortæller helt kort om alarmen. Når den starter sit ”bippen” kaster man straks det fra sig, man er i gang med og drøner til stationen. Der bliver holdt øje med, at vi kører fra stationen inden for 5 min. fra alarmen er gået.

Ulykken i Gråsten

Sidste weekend var jeg ved at save lidt træ, da ”bipperen” gik – så var det bare med at kaste udstyret fra sig og springe op på cyklen. ”Bipperen” sagde ”færdselsuheld, let frigørelse, assistance” ... Så det lød jo som en let opgave. Måske kun lige at samle lidt olie og bilrester op fra vejen, når jeg at tænke ... Alligevel pumper adrenalinen rundt i kroppen, når man løber ind på stationen. Hopper ned i støvlerne, der står klar med brandbukserne ned over, så de hurtigt kan trækkes op. Jakke på og

hjelmen i hånden. Løber hen til autosprøjten, som chaufføren allerede er ved at køre ud af garagen. Jeg fylder den sidste plads op i bilen og så er det ellers af sted med blå blink og fuld ”musik.” Det er nu 4 min. siden alarmen gik.

Det er en assistance, så adressen er ikke kommet med alarmen. Vi kalder op til Indsatsleder og får besked om, hvor det præcist er. På vej derud får vi det nødvendige udstyr på.

Det viser sig ikke at være en let opgave. Det er en rallybil, der under et løb er kørt af vejen under en hastighedsprøve og er kilet fast mellem nogle træer. Bilen er så krøllet, at man ikke engang kan se hvad mærke, det har været. Gråsten Frivillige Brandværn var allerede i gang med at klippe bilen fra hinanden, så vi kunne komme ind til de 2 mænd i bilen. Ambulance og akutbil var også på stedet. Vores opgave var at assistere med frigørelse og få de tilskadekomne over på en bære, så behandlingen kunne starte. Vi hører, at der er rekvireret helikopter, så de kan komme

fortsættes næste side

Fra Danfoss Jubilæumsfonds årlige uddeling 2012

hurtigst muligt til Odense sygehus, hvor der er en afdeling, som er specialister i denne type ulykker.

Det hele sker på minutter – du når slet ikke at tænke over det – man handler bare.

Da de 2 personer er fri af bilen og anbragt på hver deres bære, hjælper vi med at rydde de værste stumper væk fra vejbanen. Så snart opgaven er løst, bliver vi sendt hjem igen. For mange folk på skadestedet gør mere skade end gavn, og vi skal jo være klar, hvis en ny alarm skulle komme.

Heldigvis har vi i avisen set, at de begge, på trods af en del skader, er i live og i bedring. Men vi kommer ikke til at høre mere til dem, som vi har hjulpet, end hvad der står i avisen. Vi er bare en brik i et velstruktureret og effektivt beredskab, der træder til på minuttet, når ulykken sker.

Andre opgaver

Vi er jo et ”brandværn”, men faktisk udfører vi i dag mange andre opgaver, som f.eks. biluheld. Den løser netop Ullerup, da vi har fået lov til at være specialudrustet til ”frigørelse” – dvs. at kunne klippe, skære, vride og trække en bil fra hinanden, så man kan få en tilskadekommen ud, med mindst mulig risiko for at give ham eller hende yderligere skader.

For at kunne løse den slags opgaver, er vi også uddannet og har udstyr til lidt mere avanceret førstehjælp, da der er stor ”chance” for, at vi kan komme frem før læge og ambulance. Denne specialudrustning har også været medvirkende til, at vi fik opgaven med at servicere den del af den nye motorvej, som kan tilgås fra tilkørslerne ved Avnbøl/Ullerup.

Hjertestarter

Det var i forbindelse med førstehjælpsindsatsen, at det ikke har været muligt at

prioritere indkøb af en hjertestarter, selv om det har vist sig mange steder at være netop det udstyr, der kan gøre en stor forskel. Så er det rigtig dejligt, at det kan lykkes at få støtte via andre kanaler.

Miljøbekæmpelse

Derudover har vi også udstyr til let miljøbekæmpelse. Det kan være ammoniakudslip på slagteriet eller ”suge” olie, benzin eller andre kemikalier op fra veje – ja, eller som vi var i går – tømme en olietank der er sprunget læk, så forureningen stoppes. Selve det at slukke en brand er i dag også mere kompliceret end tidligere. Vores vigtigste opgave er at redde mennesker, dyr og værdier – i den rækkefølge. Derfor kan man ikke bare stå på afstand og sprøjte vand på – det kan ende med at ødelægge lige så meget, som ilden kunne have gjort. Vi skal rykke ind midt i branden – både for at redde personer ud og for at kunne slukke hurtigst muligt og med mindst mulig forbrug af vand. Vi bruger f.eks. også kraftige blæsere for at minimere skader fra røg og varme ved at styre, hvordan det breder sig og meget mere.

Omfattende uddannelse

Det betyder selvfølgelig, at vores uddannelse bliver mere omfattende. I starten af 80’erne var det få timers oplæring hjemme i værnet – siden kom røgdykkeruddannelsen til og i dag skal man først på grunduddannelse og siden fuld funktionsuddannelse. Inden man er færdig har man brugt langt over 200 timer af sin fritid.

Det er derfor en stor indsats – men også nogle veluddannede og professionelle folk der møder op – når du er udsat for en ulykke. Heldigvis er det også noget, vi oplever, som giver mening. Det er jo derfor vi gør det frivilligt.

Kurt S. Frederichsen